

నా కూ ఓ మ న సుంది

శ్రీ వాడపల్లి విజయ భాస్కర రామారావు

ప్రన్నెండింటికై నా ఆఫీసుకు వెళ్ళకపోతే ఆఫీసర్ తో గసాలా తప్పదు. రైలేమిటి, ఇంత మెల్లగా వెళుతోంది?

- వాచీముళ్ళు చూస్తుండగానే జరిగిపోయి పదిన్నర చూపిస్తున్నాయి. జేబులో సిగరెట్లు చాలా సేవటి క్రిందే అయిపోయాయి.

రైలు ఆగిపోయింది.

“కాస్త దిగి కనుక్కునివస్తా, సామానుమీద ఓ కన్ను ఉంచండి” - కళ్ళజోడు అమ్మాయిలో చెప్పి రాళ్లమీదకు దిగి గార్డు పెట్టె వరకూ నడిచాను.

“ఇంజన్ ఫెయిల్ అయింది. వాల్తేరుమండి మరోటి రావాలి.”

“అతి దగ్గర ఉన్న స్టేషన్ కోరుకొండ. మనిషిని పంపుతారా?” నా ఆత్రం గార్డును నావైపు పరీక్షగా చూసేటట్టు చేసింది.

“మీరు కంగారు పడకండి మాష్టారు, మాపద్దతులు మా కున్నయ్. మరో రెండు గంటల్లో ఇంజన్ వస్తుంది.” - గార్డు గొంతులో కొంత విసుగూ, కించిత వైరాగ్యమూ వినిపించాయి.

ఓలెవెల్ క్రాసింగ్ మీద ఆగిపోయింది హౌరా-హైదరాబాద్ ఎక్స్ ప్రెస్.

రెండు గంటలు.

అంటే వాల్తేర్ వెళ్లేసరికి, పదిన్నర - ఇంజన్ రావడానికి రెండుగంటలూ, వచ్చి వాల్తేర్ వెళ్లడానికి మరో గంటా వెరళి మధ్యాహ్నం రెండయేటట్టుంది.

గొంతుతడి ఆరిపోయింది.

దూరంగా మర్రిచెట్టు, ఏదురుగా సుయ్యా కనపడు తున్నాయి.

కంపార్టుమెంటు దగ్గరకెళ్ళి కాసేపు తిరిగొస్తానన్నమాటని రెండుగంటల వార్తకి జోడించి చెప్పి మర్రిచెట్టు నీడవైపు నడిచాను.

నూతిదగ్గర తాటాకు 'రేక' తో నీళ్ళ తోడుకుని మొహం

కడుక్కున్నాను. చెట్టుక్రింద పాకలో టీ దుకాణం కనపడింది.

“మంచి టీ చెయ్!” దుకాణం అసామీకి చెప్పి రుమాలు ముఖం తుడుచుకున్నాను.

గాజుగ్లాసులో జర్మన్ సిల్వర్ చెంచా గటగట లాడిస్తూ.

“బండి ఆగిపోనాదేటి బాచూ!” టీకొట్టుయజమాని పలక రించాడు.

“ఆఁ!” - దూరాన్న లేస్తున్న గోడలవైపు చూస్తూ పరా కుగా జవాబు చెప్పాను. నాతోపాటు అతనూ గోడలవైపు చూశాడు.

“ఆగిపోద్ది బాచూ, ఆగిపోద్ది. మనం ఆగలనుకుంటే ఆగదు.”

అతని మాటలలోని దైన్యం నా గుండెల్లో గుచ్చుకుంది.

“ఎందుకలా అంటున్నావ్?” అప్రయత్నంగా అడిగాను.

అతని సమాధానం మొదలైంది మొదలు దూరంగా ఇంజన్ కూత వినేంతవరకూ మంత్ర ముగ్ధుడిలా అతనివల్లా వన విన్నాను.

ఆ వృత్తాంతం అతని భాషలో అతను చెప్పినంతశక్తి వంతంగా చెప్పగలగడం అసాధ్యమని నా నమ్మిక. అతని ఆకందనా, ఆవేదనా అర్థంచేసుకోగలిగినందుకు ఇంకోళ్ళకి చెప్పకపోతే నాదీ ఓ బతుకేనా? మనసున్న మనిషి చెప్పకుండా ఉండలేని కటిక కన్నీటి వ్యధ.

* * *

దురగాలమ్మ గుడిసుట్టు పదిచ్చన సేస్తోంది రెండు సేతుల్లో కోడిపెట్టు నొట్టుకుని గైరమ్మ. ఈరాసావీ సేత్తన్నాడు కొడవ లొట్టుకుని. మూడు సుట్లయినాక దురగాలమ్మ దెగ్గిర దండా లెట్టారిద్దరూ.

“దురగాలమ్మతల్లీ, నా సంట్ జెల్లలా సూత్తావో!” మై మరసిపోనట్లు మొగవెట్టేసిందిల్లాలు.

ఓసిటంనూసి 'హూవు' అన్నాడీరాసావి.

“రాయ్ పెట్టనెట్టుకో!” అన్నాడు మరోసిటంనూసి.

కోపవైపోనాది గైరమ్మ. మొగం దురగాలమ్మకేసి తిప్పేసిండు ఈరాసాని.

సేతులెత్తి పెట్టను దురగాలమ్మకు సూపించుకుంది

జిగిని మెరుస్తున్న కొడవలి కాసాకపాలి, పెట్టమెడకాసాకపాలి నూసి కరకరలాడించేసేడిరాసాని.

సేతులెత్తి దండాలెట్టారెద్దరూ.

-బుల్లిగాడు మాత్రం సోదైంగా గిలగిల కొట్టుకుంటున్న మొండెం ఏపు సూత్తన్నాడు.

బొట్టెణ్ణెత్తుకుంది గైరమ్మ.

ఎనిమిదేళ్లొచ్చినా ముచ్చటగా నోరు మెదవనేడు బులి గాడు. ఆడంటే దానికిపేనం. ఎవరూ నూడకుంటా ఎత్తుకుని ముద్దు లోడుతాది.

బొట్టిడికి మాయదారి రోగం ముంచేసి రెండేళ్లైపోనాది. మాటోడిపోయిందన్నాడు నొయిజ్జుడు. మాటేకాదు నడిపోత. గొంతు పాడిపోనాది. గుటక వడక తికమకాడిపోతాడు. నోట్లో ఏం బెట్టు కున్నా కిందకి సగం కారిపోతాది. పిడికిడు మెతుకులూ, బుక్కెడు గంజీ ఆడికెట్టడానికి గంటాడతాది. ఆడికోసం కొడుకో కొడుకో అని గిలగిల్లాడుతాది గైరమ్మ.

ఈరాసానికి ఏదో పరాకు, మనసులో ఏదోసరాకు. గైరమ్మను సూత్తే మతిపోతాది. సేవవెట్టినట్టు బుల్లిగాడికి సుస్తేసేసిన రెండెల్లు తిరక్కండానే టపీటపీమనిపోనారు మల్లమ్మా, నాగులమ్మా.

మంచం వెక్కపోనేడు గాని కునుకెట్టడం మానీసింది గైరమ్మకి. గైరమ్మకి అండ తాటాకులింటి నూకాలు. శోకాలెడుతూ ఎర్రసెరువుత్తర గుల్లునున్న ఏవసెట్టుమీది దెయ్యం బిడ్డల గొంతు నులిమిందని పూనకంలో సెప్పింది.

నూకాలికి గడిగడికి పూనకం వొత్తానే ఉంటాది.

ఏవసెట్టుమీది దెయ్యం ఈరాసాని కొనుక్కున్న గుడిసీలోని కన్నెవడును గైరీ. గైరీకి ఈరాసానివంటే పేనం అని సెబుతుంటాది నూకాలు.

గైరమ్మలో గైరీ పోలికలు సూసుకోడం నేర్చుకున్నా డీరా సాని. గైరీ సావెనకాల నిజం నూకాలు పూనకంలో ఓనాదు పొక్కి పోనాది.

అయ్యాలాదివోరం. ఐదేళ్ల మల్లమ్మెలిపోనాది సారగానికి.

గడపమ్మిద సోకాలెడుతున్న నూకాలు నేచి నుంచుంది. కళ్లు సీంత నిప్పుల్లా కణకణలాడిపోతున్నాయి.

నీ సిగడరగా, గైరీ, నీకు నేకపోతే నేకపోయి. ఎవడికేది అను బోగమా. వట్టువెల్లిపోయినోడు ఎల్లెపోనాడు. ఆడిమీద మనసు సంపుకోనేక దిని బొట్టిని పొట్టనెట్టుకుంటావటే! నీ జిమ్మడ! గైరమ్మనాంటి మనసుందే? ఏనాడైనా నీమీద ఏపైనా అనుకుందా? ఈరాసాని నీకేటి దోహం సేసినాడనీ, కచ్చవేసుకుంటున్నావ్! కులికి నన్నాళ్లు కులికేవ్! నీ పేనం తీసుకోనూన్నాడటే ఈరాసాని. నంజ కానా, గైరమ్మ వుసురు నీకు తగలకుండుంటాదా? దయ్యనై సాది స్తావటే, నీ సిగడరగా!"

నూకాల మాటవిని మానిడి తోటలోకి జారిపోనాడు ఈరా సాని. శివాలెత్తిన అమ్మోర్లా నాలిక సాపుతున్న నూకాలెపు సూసి దిక్కు తోచనేడు గైరమ్మకి.

"నానేటి సేతునోయ్ బగమంతుడా, ఈ గైరెవర్తిరోయ్-దెయ్యం దెబ్బతినీసేవ్ కూతురోయ్!"

తల్లికాసి సూస్తూండిపోనాడు బుల్లిోడు. రెండు కన్నీటి బొట్టు ఆడి నోటమ్మటొచ్చే చొంగతో కలిసిపోనాయ్.

మరో నెల తిరగనేడు. నాగులమ్మకి ఒల్లమాలిన సలపరం. ఒళ్లు మరిగిపోనాది. మూసిన కన్నెత్తనేడు. చెల్లిమల్లెమ్మ ఎర్ర సూపు సూత్తండగా గూడేపు తిరిగిపోయిన నాగులమ్మకు అపస్మారం ఒచ్చి ఒళ్లు అంపరమెత్తేటట్టు గావుకేక లెట్టేసినాది. ఒంటిమీద ఒడ్లగింజేస్తే పేలగింజవులోంది.

"ఓలమ్మో! నాగులికి పాము కరిసేసిందోలమ్మో!" అని కెవ్వను కేకేసి కళ్లు మూసేసుకుంది.

ఈరాసాని కొక్కపాలి తెలివి తెల్లారిపోనాది. నైకి లేసుకుని యిజినారం లగెత్తుకెళ్లాడు డాటు దెగ్గిరికి.

కారేసు కొచ్చేడు సంజీవి డాటు. ఎనక కంపోడ్రూ ఉన్నాడు. బాసలో ఏదేదో అన్నాడు. నూదిమందు లిచ్చాడు. మూడు గంటల సేపు బొట్టికాడే కూకున్నాడు. గైరమ్మకి ఒక సిటం ఊపిరాడనేడు. ఇటు డాటు సేవ, అటు బొట్టి సేవ.

పోద్దు కూకులా కూకున్న డాటు నాగులమ్మమీద గుడ్డకప్పి మరీ ఎల్లిపోనాడు, ఆ రేత్తిరికి మల్లొచ్చింది నూకాలికి పూనకం. ఊరంతా అట్టుడికిపోనాది.

"అవునేగైరీ, నీకేటి పోయికాలవంటే, ఆడికాడికి పోయుంటే నిన్నెవడడుగునే, నంజకా, ఆడి నాబిడ్డల్ని పొట్టనెట్టుకుంటావటే.

అడు నీ బిడ్డని సంపుకోమన్నాడంటే, అడికరమాన్నాడెల్లిపోనాడు. కులికిన గుడిసేటేవి అడితో సెప్పొద్దూ పీకలమీద కొచ్చిందని, యిజీ నారానినే ఈడనే ఏళ్లా, గెడ్డలా ఎల్లి సెప్పనేకపోనావా? ఇదేటిదే, ఇలా అందర్నీ పొట్ట నెట్టుకుంటావుటే, ఆ మూగనాయాలు అణ్ణి తీసుకుపోరాదటే, వోరునేక పడున్నాడు, రతనంవంటి బొట్టి, దీన్నెత్తుకుపోయేవే, నీ సిగదరగా!"

ఆకాసంనోకి సూత్తుండిపోనాది గైరమ్మ.

ఈరాసాని కంటతడి ఇగిరిపోనాది.

గైరమ్మలో గైరినిసూసుకునే ఈరాసాని నూకాల పూనకం లోని పేలాపన విని గైరిమీద మనసులో సేదు నింపుకున్నాడు.

పూనకం విడిసేసిన తరువాత తనకు తెలిసిందంతా గైరమ్మకి సెప్పేసింది నూకాలు.

-ఈరాసానిమీద రంగైపోయింది గైరి. ఉన్నట్టుండి ఈరా సాని యిజీనారాం ఎల్లిపోనాడు ఫేట్లో పన్నెయ్యడానికి. అంతే మరి రానేదు. అడికోసం సూసి సూసి రెంజెల్లెల్లినాక నూతులొడి పోనాది గైరి. నీళ్లుమింగేసింది నంజ కడుపుబ్బి పోనాదన్నారందరూ. గైరి తల్లెప్పడో పోనాది. తండి మంచవొట్టిపోయి గుటుక్కు

మన్నాడు. గైరి తమ్ముడు కొంపమ్మేసుకుని పట్టు వెల్లిపోనాడు. ఈరాసాని కొంపకొనుక్కుని నిన్ను కట్టుకున్నాడు.

ఈ మాట విన్నాక మరి అడితో నిద్దర సెయ్యనేదు గైరమ్మ.

నూకాలికి బాదగానే ఉండేది గైరమ్మ ఒరస. సోకాలెడుతూనే ఉండేది గడమీద కూకుని. గైరిని సేవనాకారాలెడుతూ.

"గుడిసెట్ నంజా, నీ జివానికుసూరుమంటూ ఇద్దరు బొప్పెల్లి నీ కర్పించి ఆ రోగిల్లెదవకోసం పేనాలెడుతుందే బొట్టి, గైరమ్మ. కంటిక్కునుకు నేదు. నీ కచ్చ తీరుసుకోడానికి ఆ బుల్లోడి వాదిలిసేవ గదే, మరి గైరమ్మకి సుకంనేదా?"

-ఎండ బడొచ్చిన బుల్లోడి మాటలిన్నాడని; అడికోక మన సుందనీ తెలుసుకోలేక పోనారెవరూ.

-ఇది చెవినబడ్డ గైరమ్మ తోక తొక్కిన తామలా లేచింది.

"బుల్లోడినకప్పా! అడికరమ, నా కంటంవో పేనవుండగా అడి కేనోలూ సెయ్యు. -అడే నాకన్నీ. బొప్పెడి మీది మమకారం తో ఈరాసాని కళ్లల్లో నీళ్లు నిండేయ్.

- నూకాలప్ప సెప్పింది నిజం. దీని సిగదరగా తనమీద

ఆంధ్రల అభిమాన దిన పత్రిక

ఆంధ్రపత్రిక

ఇప్పుడు ఎన్నో సరికొత్త శీర్షికలతో వెలవడుతోంది.

విడి సతి వెల 25 పైసలు

..... చందా వివరాల

సంవత్సరమునకు	విజయవాడ	రు 88-00	పోస్టుద్వారా	రు 95-20
ఆరు మాసములకు	,,	రు 44-00	,,	రు 47-40
త్రై మాసములకు	,,	రు. 22-50	,,	రు. 24-30
1 మాసమునకు	,,	రు 7-50	,,	రు 8-10

కచ్చకొద్ది గైరమ్మనీ బొట్టిల్లి సతాయించి సంక్రమించి. పిల్లల్ని తినేసింది. తనేనేటి తెలివి తక్కువోడు!

అర్ధరేత్తిరి మెరుపులాంటాలోననాచ్చి దిగ్గవ మంతమీద లేచికూకున్నాడిరాసాచి.

“ఒరేయ్!”

బొంతమీదనుంచే అడిగింది కునుకు మరిసిపోయిన గైరమ్మ ఏటిమాచా?

‘ఇక దీని ఆట కట్టించేత్తా, పద రేపే ఏదాం కొత్తల్ని. నాత వయిజ్జాని కాడికి. దీని పని వట్టించేత్తా. పడవంటి సాలా ఖార్చిన బావతు మూడొంధలూ బట్టుకెళదాం.’

-బుల్లోడికి ఒయిజ్జాడంటే కారుమీదొచ్చిన డ్రాటేగేవకం.

మాట పదార్లు చుక్కన్నాడు పంతులు. కరుసులై వాయి కురో ఒండ. నాలుగురోజులై సోనాక ఒయిజ్జ మైపోనాది ఇంటికెల్లి పొమ్మన్నాడు.

గైరమ్మ కొండండుకుంది. పీడ ఇరగడైతే బుల్లిగాడికి మామూలు మాట రావచ్చు. బుల్లిగాణ్ణి మేట్టరు కాడెట్టాల కొత్తల్నిలో బయల్దే రేముందర పలకా పుల్లకొంది. కుసీంత దూరం ఒచ్చినాక యాదస్తొచ్చి ఎనక్కెల్లి ఓ పెట్టిడు పుల్లలుకొంది. ఓ రెండు కమీజులూ, రెండు సెడ్డిలు కొంది. బగమంతు డిచ్చిన కాడికి బొట్టిడికేనోట్టూ నేకుండా సూసుకోవాల.

అబ్బ! ఇక గైరమ్మ పోరొదిలినట్టే -

ఈరాసాచి దోవలో టీకొట్టుకాడ టిపిమాకాపీ ఇప్పించినాడు గైరమ్మకి. సాలోజలికి తృప్తిగా ఇంత తిన్నాడు. సిలిపిగా మెరు స్తున్న కళ్ళతో గైరమ్మకేసి సూసినవ్వేడు. గైరమ్మ బొట్టిడికేసి సూసింది.

-‘అమ్మా’, గైరమ్మకి మాత్తరం తెలిసేబాసలో అడిగాడో వాడు.

“ఏట్రాబుల్లి!”

“మరేనేదే, మనింట్లోనూ ఓ బుల్లెమ్మంటే ఎంత బావుంటాదే,” నూకాలప్ప బొట్టి గూనంత కడుపుతో ఒచ్చి వోరం వెళ్లకుండా బిడ్డ వెతుక్కుంది.

నిట్టూర్చి ఆడి తల నిమిరింది గైరమ్మ.

అమె సారానికి అరదం తెలుసుకోనేకపోనాడు బుల్లోడు.

గైరమ్మ కా ఆలోసనొచ్చినప్పుడల్లా బుల్లోడిని గుండెకద్దు కుంటుంది.

- రైలువట్టాలపక్కబడి నడుస్తున్నారు ముగ్గురూ! ఈరాసాచి సేత్తోటంకు పెట్టి మునకాలక్రూ. గైరమ్మసేతిలో సంచీ. బుల్లోడు మెల్లగా నడిసాస్తూన్నాడెనకాల.

తుప్పెనకాల కెల్లింది గైరమ్మ.

ఇదిగో ఈ భూతవే లగెత్తుకొచ్చింది. ఓసిలంలో అంతా జరిగిపోనాది. బుల్లోడు రెయిలుకింగకెలి పోనాడు. తలకి తలా, మొండేనికి మొండేనూ. బండి ఆపనె నా ఆపనేదుబాచూ.

- బావురు మన్నాడు టీకొట్టుమనిషి.

చెమటలు కక్కుకుంటూ వచ్చాడు మరో మనిషి. దూరాన్న లైను దగ్గరే కడుతున్న గోడల దగ్గర్నించి. మన్ను కుమ్మిన కాళ్ళు నూతి దగ్గర కడుక్కుని మళ్ళీ వచ్చాడు కొట్లోకి.

“ఈరాసాచీ! ఓ రెండు పుణుకులెట్టు!”

ఆశ్చర్యంగా తలెత్తి చూశాను.

పుణుకులు ప్లేట్లో పట్టుకుని ఓ మూలకెల్లి తింటున్నాడు మన్నుకుమ్మతూ వచ్చిన పనివాడు.

కొంచెం తటపటాయించి మళ్ళీ ప్రారంభించాడు ఈరాసాచి.

“అసలు గోరం తమరింకా ఇననేదుబాచూ; మీరు. గైరమ్మ మతి పోయినట్టయిపోనాది. అదే రేత్తిరిడనే ఒచ్చి గూడుక్రింద పడిపోనాది...నాకు ఇక కొంపెందుకు బావూ! అన్నీ ఒదిలీసుకున్నా. ఈ కొట్టు కొనుక్కుని, నా గైరమ్మనీ, నా బుల్లోణ్ణి సూసు కుంటూ కూకుంటున్నా, పొద్దు గూకులా! - అదిగో పేరంటాలు గుడి లేచిపోతోంది.”

కళ్ళొత్తుకుంటూ “వీరాస్యామీ, నీకు భగవంతుడే అన్నాయం చేశాడు” అన్నా. కరుణార్కుడికి నిన్నహాయి చూపించే మొండి చెయ్యిలాంటి శుష్కపీయం, ఊరడింపుమాట

అవసరానికి ఆగని రైలు, నా అవసరం దాటాక బద్దకంగా ఆపులించి కదిలింది.